

Sandfarvede sejl prægede mange af bådene, og denne farve matchede bådernes patina eventyrligt.

Den maritime italiener

Passion og klassiske både med 100 år på kølen passer perfekt til urfirmaet Panerai. BE fik en smagsprøve på denne strålende kombination ved den sydfranske kyst.

Tekst: Kristian Haagen // Foto: Press / Kristian Haagen

Splitte mine bramsejl! Det var et imponerende syn, der mødte mig, da jeg ankom til Esplanade Fernand Ricardi, bedre kendt som Port Vauban i sydfranske Antibes. Side om side med Roman Abramovichs, Paul Allens og Larry Ellisons megayachter med tendere (en tender er den mindre båd, der sejler fra hovedskib til land), der var større end Jan Foghs Riva, lå den ene klassiske båd efter den anden og fik de moderne giganter til at blegne. Alle disse smukke og særdeles velholdte både var inviteret af Panerai – det succesrige urmærke med florentinske aner – idet Panerai for femte år i træk er hovedsponsor for 'Panerai Classic Yachts Challenge', a.k.a. PCYC. Denne spektakulære regatta

var tidligere sponsoreret af Prada under navnet 'Prada Challenge for Classic Yachts', men blev altså overtaget af Panerai i 2004.

To af de i alt 42 velholdte klassikere i Port Vauban fik lidt ekstra opmærksomhed fra de andre deltagere og journalister, og det var de to William Fife-søsterbåde, Moonbeam III og IV, henholdsvis fra 1903 og 1914 (sidstnævnte dog først færdigbygget i 1920). De er bygget af samme værft, der byggede Eilean, som urfirmaet Panerai er ved at renovere til dens originale skønhed.

SKVULPENDE KÆRLIGHED

Eilean er en klassisk teaktræs-yacht med stålskelet og en længde på lidt over 22 meter.

Ikke umiddelbart en båd ud over det sædvanlige, men alligevel noget helt specielt for en italiensk bådentusiasts bankende hjerte. Eilean ville sikkert være gået i glemmebogen, hvis ikke det var på grund af den nautisk begejstrede Panerai-direktør, Angelo Bonati. Under en Panerai Classic Yachts Challenge i caribiske Antigua i 2005 så Bonati, at Eilean lå og sygnede hen i noget, der bedst kunne beskrives som en maritim kirkegård for misligholdte og udtjente både. Eilean var i en sørgelig stand, men Bonati forelskede sig øjeblikkelig i hende. Det var kærlighed ved første skvulp til trods for gennemtærede master, misligholdt teak overalt, ødelagt instrumentering og utallige andre

elementer, der havde taget voldsom skade af alder.

En stille og solrig morgen før anden etape af årets Panerai Classic Yachts Challenge indtog BE's udsendte og Angelo Bonati morgenmad i Hotel Juanas have. Her snakkede vi om løst og fast, ikke mindst renoveringen af Eilean. Jeg havde erfaret, at Bonati kører fra Milano til Via Reggio hver fredag i sin Mercedes AMG 63 for at følge Eileans fremskridt. Bonati valgte Francesco Del Carlo-bådeværftet i Viareggio, idet denne toscanske havneby også husede de frygtede kampdykkere Grupo Gamma under 2. verdenskrig. Det var disse dykkere, der gjorde Panerai's ure 'berømte', idet disse store og

stærkt selvlysende ure var en del af kampdykkernes udrustning.

DEN TILFÆLDIGE FORBINDELSE

"Det ville have været meget meget billigere at købe en helt ny båd", smiler Bonati, da vi diskuterer de mange ting, der allerede er udskiftet på Eilean – ikke mindst metalskelettet og størstedelen af hendes træværk. Eileans bygningsår viste sig at passe perfekt til Panerai's firmaprofil, idet den første prototype af et Panerai-ur, Radiomir, så dagens lys – eller rettere havets bund – samme år, som Eilean var færdigbygget, nemlig 1936. Forbindelsen var skabt – og den var perfekt! Dette ambitiøse projekt blev i øvrigt nævnt –

i sin spæde start – i Bolig Eksklusiv, nummer 63 fra 2008.

GAMLE SKØNHEDER

Der var selvfølgelig andre smukke, klassiske både ud over de to Fife-søstre, og de var alle sammen både med adskillige år bag sig. Ikke mindst Wayward fra 1908 og hele tre både fra 1899: Bona Fide, Tigris og Iona, hvoraf førstnævnte var forrige års vinder i Vintage-kategorien af Panerai Classic Yachts Challenge. Den ældste deltager, Lulu fra 1897, glider lige så elegant gennem bølgerne som den dag, hun blev søsat, for 112 år siden.

Alle både gemte på utallige historier, ikke mindst den smukke Moonbeam IV, der lagde

Til trods for en årlig vedligeholdelse, der løber op i adskillige hundretusinde kroner, så blev alle både sejlet hårdt. Og dette lige gyldigt om de havde 50 eller 100 år på bagen.

"Side om side med Roman Abramovichs, Paul Allens og Larry Ellisons megayachts med tenders større end Jan Foghs Riva, lå den ene klassiske båd efter den anden og fik de moderne giganter til at blegne."

To heldige skippere kunne berige deres arm med det DLC-behandlede Luminor 1950 Regatta, idet deres både kom først i havn.

kahyt til Grace Kelly og fyrst Rainiers bryllupsrejse i 1956. En anden båd med historisk besætning var Adria fra 1934, som blev bygget af Abeking og Rasmussen. Under 2. verdenskrig blev hun konfiskeret og benyttet af den tyske general Erwin 'Ørkenræv' Rommel. På trods af sin position som fjende af det franske folk viste han respekt for båden og reddede faktisk denne 23 meter lange klassiker fra destruktion. Tyskerne skrællede typisk annekteret materiel fra de invaderede lande, og skrogets metaldele fra Adria kunne snildt bruges i den tyske våbenindustri. Men Adria overlevede på grund af Rommels maritime interesse, og derfor kunne hendes muntre, hollandske nuværende ejer, Corne-

lius Kotterer, præsentere BE's udsendte for tydelige, dybe mærker på det ellers velholdte dæk: "De mærker stammer fra Rommels sombeslæede militærstøvler".

PASSION BELØNNES

Havet omkring Antibes danner en pittoresk ramme omkring Panerai Classic Yachts Challenge. Når man nyder de smukke både fra havet med de sneklædte franske Alper i baggrunden, så er oplevelsen af denne kapsejlad noget nær det ultimative. Pressebåden – en uinteressant og alt for 'plastic-moderne' Princess 42, der dog gjorde sit job fremragende – bragte os tæt på de elegante klassikere, hvoraf Moonbeam III og IV blev fulgt

1: Poleret teaktræsdæk, gammeldaws navigation og en stor del passion prægede havnen i Antibes under Panerai Classic Yachts Challenge igen i år. 2: Rowdy klarede sig fantastisk under årets Panerai Classic Yachts Challenge og vandt Vintage-kategorien over 15 meter. 3: Panerai's CEO, Angelo Bonati, var i fantastisk godt humør under hele Panerai Classic Yachts Challenge. Dette skyldes primært, at han selv er en ihærdig sejler. Hans egen båd hedder i øvrigt 'Why Not'.

1: Selv de mindre både kræver et dæk-crew, der typisk tæller tre gange så mange personer som på en ny båd.
2: Vejrforholdene under den fire dage lange regatta varierede fra dag til dag – fra vindstille til kuling – men sluttede eksemplarisk.

Panerai Classic Yachts Challenge er opdelt i tre bådtyper: Vintage, Classic (begge desuden fordelt på længder over og under 15 meter) og Spirit of Tradition. Vintage-kategorien er for både bygget før 1949, Classic for både bygget mellem 1950 og 1975 og Spirit of Tradition for både, der enten er renoveret ud over regulativerne eller udstyret med moderne teknologi. Sejladsen foregår både i Europa (Antibes, Porto Rotondo og Cannes) og på den anden side af Atlanten (Antigua, Nantucket og Newport).

HER BOEDE JEG:

Hôtel Juana
La Pinède
Avenue Gallice
06160 Juan-Les-Pins
www.hotel-juana.com

HER SPISTE JEG:

Restaurant de Bacon
Boulevard de Bacon
Cap d'Antibes
061600 Antibes
www.restaurantdebacon.com

MENU:

Ravioli med krebs
Bouillabaisse (degustation)
Ost
Chokoladekage
Hvidvin: Château de Bellet 2007

Les Pêcheurs
10 Boulevard Maréchal Juin
06160 Cap d'Antibes
www.lespecheurs-lecap.com

MENU:

Grønne Provence-asperges med parmesan
Stenbider med oliven og gnocchi
Ost
Chokoladekage
Hvidvin: Château Margüi 2008
Rødvin: Château des Sarirs 2003

længe og nydt til fulde. Ikke kun på grund af deres velholdte skønhed, men også fordi de to både sejlede matchrace mod hinanden.

Moonbeam IV gik af med sejren i den indbyrdes konkurrence mellem de to Fife-både, men den egentlige sejr skal findes i den passion og entusiasme, der findes om bord på hver af de både, der deltager i en sådan kapsejlad – der i øvrigt talte over 400 topmotiverede besætningsmedlemmer. Det koster hundredtusinder af kroner – i visse tilfælde endda over en million – at holde disse smukke både ved lige ... hvert år! Der hersker ingen tvivl om, at det ville være langt billigere at købe en nyere båd, der samtidig også kræver færre mandetimer i løbende vedligeholdelse. Men hver af disse både har en historie at fortælle, modsat en spritny båd, der netop har forladt værftet med mindre personlighed end en Toyota Corolla.

På trods af at disse både har adskillige årtier på kølen, så er de bygget til at fungere optimalt, og dette opleves under en kapsejlad som Panerai Classic Yachts Challenge. Alle om bord yder deres bedste for at få disse skønheder til at vise deres kunnen, og bådene

bliver ikke skånet, selvom de er bevaringsværdige og hundedyre at vedligeholde.

TIKKENDE VINDERE

To både, der endte med at yde deres bedste og dermed kunne modtage i tusindvis af tilskuernes hyldelse i havnen, var Rowdy fra 1963 i Vintage-kategorien over 15 meter og Chaplin fra 1974 i Classic-kategorien over 15 meter. Ud over æren og en sølvskive på det store vandretrofæ, så blev skipper på hver båd beriget med et Panerai Luminor 1950 Regatta Rattrapante DLC til en værdi af små 80.000 kroner. Denne artikels urtossedede skribent er meget misundelig over denne tikkende tilkendegivelse, men måtte nøjes med et lyseblåt gummiarmbånd, der fungerede som adgangspas til Panerai's presselounge. Jeg kunne derfor alligevel forlade regattaen med noget om armen, der stod Panerai på – endda uden at have sejlet en klassisk skude først i havn! **BE**

Læs mere på www.panerai.com